

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabil de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

A Brassói Lapok Alapítvány a XIX. századi, XX. század eleji dél-erdélyi román, magyar és német nyelvű sajtó imago- és feltérképezésére vállalkozott. Azt vizsgálják jeles brassói és szebeni kutatóink, hogyan je-

lenítették meg újságíró eleink a magyar-román-szász együttélést.

A korábban pusztulásra, felejtésre ítélt dokumentumok hamarosan a kutatók, olvasók számára is hozzáférhetőek lesznek a világhálón.

A projekt támogatója a Nemzeti Kulturális Alap (Administrația Fondului Cultural Național).

A projekt támogatója a Nemzeti Kulturális Alap (Administrația Fondului Cultural Național).

Szerkesztőség:
BRASSÓ,
Fekete utca 13. Dr. Jekel-tele ház.
hova a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
TELEFON SZ. 70.
Kéziratok nem adnak vissza
Névtelen levelek nem
vételnek figyelembe.
A szerkesztővel d. e. 11-12-ig,
d. u. 2-6 óráig lehet értekezni.

BRASSÓI MAGYAR ÚJSÁG

Politikai, társadalmi, szépirodalmi, turisztikai és közgazdasági lap.

A „Magyar Polgári Kör” hivatalos lapja.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. — Budapest: Goldberger A. V., Eckstein Bernát, Dukas és Mezei, Haasenstein és Vogler. — Bécsben: Oppelik Alajos, Mosse Rezső, Schalek Henrik, Haasenstein és Vogler. — Frankfurt M/m: Daube G. L. — Hamburgban: Károly és Liebmann hirdetési irodákban.

*A bevezetett előfizetési összeg erejéig díjtalanul lehet hirdetni. **A bevezetett hirdetési díj összeg erejéig a lap díjmentesen küldetik.

Előfizetési árak:
Egy évre 6 ft — kr.
Három évre 18 ft — kr.
Egy évre 1 ft 50 kr.
Egyesületi ára 4 kr.
Hirdetések díja:
Egy cm. területe 1 1/2 kr.
Minden egyes hirdetés után
30 kr. helyegjék fizetendő.
Ugy az előfizetési díj, mint a
hirdetési díj a kiadóhivatal által
fogadhatatlan el.
BRASSÓ, Hirscher-utca 4 sz.
Alexi könyvnyomdájában.

Kossuth- gyászoló románok

Brátka Bihar megyei község román lakossága, mint a Nagyvárad írja, meghatározó módon adott kifejezést Kossuth elhunyt alkalmából hazafias érzelmeinek. A lesújtó hír vétele után azonnal önként egybe gyülekezett a nép és elhatározta, hogy gyászbogót tűznek ki a templomra. Mert, úgy mond, ők tudják, ők érzik szíveikben azon meg nem hálálható jótétmenyt, amit a megboldogult nagy hazafi a nyűgökben elárvult honpolgárokként saját vagyona, élete és saját szabadsága feláldozásával kivívott, felszabadítván a magyar haza összes polgárait a rabság alól, feloldozván a láncokat azon oszloptól, melyhez egy nemzetet a zsarnok uralom lekötötte. Határozatba hozták azt is, hogy a templomjukban harangjait a nagy halottnak örök nyugalomra helyezése napjáig naponta háromszor meghúzzatják, hasonlóan adnak kifejezést gyászuknak Bánlaka, Dámos, Loro, Ponor, Remecz és más e környékbeli románlakta közösségekben. Sőt többen felutaztak Budapestre a nagy halott temetésére.

(Brassói Magyar Újság,
1894.)

Kossuthgyászoló románok. Brátka biharmegyei község román lakossága, mint a „Nagyvárad” írja, meghatározó módon adott kifejezést Kossuth elhunyt alkalmából hazafias érzelmeinek. A lesújtó hír vétele után azonnal önként egybe gyülekezett a nép és elhatározta, hogy gyászbogót tűznek ki a templomra. Mert, úgy mond, ők tudják, ők érzik szíveikben azon meg nem hálálható jótétmenyt, amit a megboldogult nagy hazafi a nyűgökben elárvult honpolgárokként saját vagyona, élete és saját szabadsága feláldozásával kivívott, felszabadítván a magyar haza összes polgárait a rabság alól, feloldozván a láncokat azon oszloptól, melyhez egy nemzetet a zsarnok uralom lekötötte. Határozatba hozták azt is, hogy a templomjukban harangjait a nagy halottnak örök nyugalomra helyezése napjáig naponta háromszor meghúzzatják, hasonlóan adnak kifejezést gyászuknak Bánlaka, Dámos, Loro, Ponor, Remecz és más e környékbeli románlakta közösségekben. Sőt többen felutaztak Budapestre a nagy halott temetésére.

Közzéteszi Molnár Stefánia

Kossuth Lajos. †

1802. szeptember 19.—1894. március 20.

A mitől hetek óta rettegettünk bekövetkezett:

Kossuth Lajos a legnagyobb magyar kedden este 11 órakor meghalt.

Az ember élete rövid, a végnek el kell következnie, a legnagyobb is; és mégis meghatottan fájó szívvel álljuk körül legnagyobb magyar gyászavatóját.

Elköltözött körünkől nemzetünk büszkesége! Itt hagyott minket, örökre érdemtelenséget, apostolunk.

Elvesztettük azt, a kinek mindent köszönünk s a kiből, még most is, agg napjaiban, és visszavonultságában tanácsot fordultunk a kétség óráiban.

A sújtó halál letörte nemzetünk bálványát, elragadta körünkől, a kiből biztunk és reméltünk.

Es egy tépő fájdalom, tépőbb a gyász minden szomorúságánál fogja el szívünket arra a gondolatra, hogy a legnagyobb magyar azzal a kínzó tudattal halt meg, hogy ő hatalmas, hogy nemzete halálátlan iránta.

Am most ravatalát körül állva lehetetlennek tartjuk, hogy a nagy fájdalom, a nagy szomorúság ne egyesítse szívünket: hogy a nagy fájdalomban együtt ne érezzék az egész nemzet.

Ez hitünk, ez reményünk.

Mi pedig a hazájáért, hazája szabadságáért, önállóságáért és függetlenségéért, tollal, szóval és tettel küzdő, egész életét hazájának szentelő, lángszellemű és törhetlen jellemű legnagyobb magyar ravatalát álljuk körül a hála és kegyelet, a fájdalom, a gyász mély érzésével szívünkben! Áldjuk emlékezetét.

A magyar nemzetet félszázadon át éltető nap áldozott le vele.

Ő képviselte a magyar nemzet törekvéseit, vágyait; ő juttatta azokat legékezőbb módon kifejezésre, az ő lángszava, lángjelke lelkesítette, ébresztette öntudatra a magyar nemzetet az ő hatalmas egyéniségi, törhetlen jelleme vezette a magyar nemzetet a vész napjaiban.

Es a mikor vészes felleg borult a szabadság éltető napjára s a magyar nemzet a tulnyomó idegen hatalom által legyőzve hallgatásra kényszerült: ő akkor sem pihent hazája, nemzete érdekében mindent tenni, küzdeni, fáradni.

Megtudta nyerni a szabadságszerető nagy nemzetek rokonszenvét a magyar nemzet s habár a kívánt siker nem koronázta tevékenységét azt, hogy a népek rokonszenve ma is velünk van, csak neki köszönhetjük.

Az ő ihletett lényé és szelleme juttatta legpraegnansabban kifejezésre a szabad magyar nemzet eszményét.

Az ő nagy szelleme, lángoló hazaszeretete előtt hódolva, máddal csingyünk emlékének.

Ravatalánál tegyünk szent fogadást, hogy a mi a legnagyobb magyar küzdött életén at, azért fogunk mi is küzdeni.

Ezzel becsüljük meg, ezzel gyászoljuk legméltóbban legnagyobb halottunkat.

Van-e a gyásznak oly mélysége, mely méltó az ő nagyságához?

Leróhatjuk-e a halott emlékével szemben azt, a mivel tartoztunk volna az élőknek és a mit az élők szemben leróni elmulasztottunk?

Es mi pótolhatja mérhetlen veszteségünket.

Mi tölti be azt a végtelen űrt, a mely Kossuth Lajos halála folytán szíveinkben, lelkünkben keletkezett?

Már csak emléket idézhetjük fel, ha szabadságunkért lelkesültünk. Már csak emlékének áldozhatunk szabadság harcunk emléktünnepén!

Szívünkben, elménkben hozzá méltó gondolatunkban és tetteinkben öröklítjük meg és juttatjuk méltó kifejezésre a nemzet apostolának elvesztése fölötti mély gyászuinkat és emlékezete iránti hódoló kegyeletünket.

Ámde a nemzet önmagát tiszteli meg azzal és eddig hálálanságát teszi némileg jóvá, ha megadja legnagyobb fia emlékezetének mindazt a kegyetes tiszteletet és nagyrabecsülést, hálát és elismerést, a mit egy nemzet és törvényhozása legnagyobb fiának csak adhat.

A legnagyobb magyar iránt hálátlan volna a független felelős minisztérium és képvisleti alapon együttülő országgyűlés, melyek éppen a Kossuth Lajos javaslatának köszönik létüket — ha nem sietne a legnagyobb magyar Kossuth Lajos érdemeit törvénybe iktatni, ha nem sietne testületileg leróni kegyeletet a nagy halott iránt és ha országos költségen szobrot nem állíttatna a Kossuth emlékezetének.

Es ha Kossuth Lajos az ellenkezőt ki nem kötötte, a magyar nemzet első kötelessége, hogy szállíttassa haza a legnagyobb magyar holttestét magyar földre, hogy legalább halmvai, itt az édes hazai földben pihenhessenek, melyért ő annyit küzdött, fáradozott, melyen azonban életében meg nem pihenhetett. Es azután a magyar nemzet temettesse úgy el nagy halottját a mint az a magyar nemzethez és legméltóbb fiához méltó.

Es mi is e távoli hazarész lakói, kik szintén élveztek az ő nagy szellemének alkotásait, siessünk részt venni nemzetünk nagy gyászában.

Es te elköltözött legnagyobb magyar örökű továbbra is nemzeted fölött, mely ma leborulva esd:

Istenünk adj örök nyugalmat a legnagyobb magyarnak!